

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.VI.37.206/2016/3.

A tanács tagjai: Dr. Sperka Kálmán a tanács elnöke, Dr. Sugár Tamás előadó bíró, Dr. Tergalecz Eszter bíró

A felperes: Dr. ... személyesen eljáró

Az alperes: alperes neve

Az alperes képviselője: Dr. ... ügyvéd

A per tárgya: ügyvédi kamarai fegyelmi ügyben hozott határozat felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

A felülvizsgálati kérelem száma: 8.

Az elsőfokú bíróság neve, határozatának kelte és száma: Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2015. április 24-én kelt 12.K.30.059/2015/4. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 12.K.30.059/2015/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 70.000.- (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes - a Pest Megyei Igazságügyi Hivatal Jogi Segítségnyújtó Szolgálatára által engedélyezett - pártfogó ügyvédként több polgári- és büntető ügyben látta el meghatalmazás alapján a panaszos képviselőt. A panaszos 2010. január 25-én bejelentést tett a Budapesti Ügyvédi Kamarához, melyben kifogásolta, hogy a felperes megtagadja iratainak visszaadását. Az elsőfokú szerv - megismételt eljárás eredményeként hozott - határozatában megállapította, a felperes szándékos fegyelmi vétséget valósított meg, ezért őt 50.000.- forint pénzbírsággal sújtotta, kötelezte 20.000.- forint átalányköltség, 6700.- készkiadás és 30.000.- forint másodfokú eljárási költség megfizetésére. Az indokolásban hivatkozott a Budapesti Nyomozó Ügyészség Nyom.2223/2010. számú, a felperessel szemben indult büntetőügyben hozott nyomozást megszüntető határozatában foglaltakra. Kiemelte, a felperes azzal, hogy a megbízás megszűnését követően, a panaszos felhívására valamennyi ügyben keletkezett iratot, annak eredeti, illetve másolati példányát nem adta át

megsértette a ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény (a továbbiakban: Ütv.) 3. § (2) bekezdését, 29. § (1) bekezdését, 37. § a) pontját és az Ügyvédi Etikai Szabályzat (a továbbiakban: Etikai Szabályzat) 3/2. pontját. Álláspontja szerint fogalmilag kizárt és jogszabályellenes az a felperesi előadás, miszerint az ügyvédnek saját ügyfelével, mint titokgazdával szemben is fennáll a titoktartási kötelezettsége.

- [2] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2013. július 19-én kelt FF/038/2013.számú határozatával az elsőfokú határozatot megváltoztatta és pénzbírság helyett a felperest megrovás fegyelmi büntetéssel sújtotta, egyebekben az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Rámutatott, a felperes elkövette a terhére rótt szándékos fegyelmi vétséget. A fellebbezésben megjelölt levél sem tartozik a felperes részéről tévesen hivatkozott titoktartási kötelezettség körébe. Az alperes a jogsértés súlyára, továbbá a nyomatékosan figyelembe vett fegyelmi előéletre vonatkozó enyhítő körülményre, és a felperes jövedelmi viszonyaira tekintettel változtatta meg a fegyelmi büntetést megrovásra.

A kereseti kérelem

- [3] A felperes keresettel támadta az alperes határozatát kérve annak bírósági felülvizsgálatát.

Az elsőfokú bíróság eljárás és ítélet

- [4] Az első tárgyaláson az alperes nem képviseltette magát, a jelen lévő felperes nyilatkozatot nem tett, ezért a bíróság megállapította az eljárás szünetelését. A felperes a törvényes határidőn belül kérte az eljárás folytatását. A kitűzött tárgyaláson a felperes szabályszerű idézésre nem jelent meg, előzetesen nem kérte a tárgyalás távollétében történő megtartását. A tárgyaláson a bíróság ítéletet hozott. Ezt követően a felperes igazolási kérelmet terjesztett elő, melyet az elsőfokú bíróság elutasított, a felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék végzésével az elsőfokú végzést helybenhagyta.
- [5] A közigazgatási és munkaügyi bíróság jogerős ítéletében a keresetet elutasította. Az indokolásban felhívta az Ütv. 3. § (2), 8. § (1)-(3), 29. § (1), (2) bekezdéseit, 36. § a) pontját, az Etikai Szabályzat 3/2. pontját és a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp) 339. § (2) bekezdését. Érvelése szerint az alperes a helytállóan megállapított tényállásból megfelelő jogi következtetésre jutott, a határozatában foglaltakkal a bíróság egyetértett. Kiemelte, az Ütv. 8. § (1)-(3) bekezdéseiből sem következik, hogy a felperesnek a saját ügyfelével, mint titokgazdával szemben is fennáll az ügyvédi titoktartási kötelezettsége, ezért erre hivatkozással jogszerűen nem tagadhatta meg az iratok kiadását. Az Ütv. 29. § (2) bekezdésében megjelölt iratok - a fogalmazványok kivételével - másolatban kötelezően kiadandók a megbízó részére. Ez nem köthető a felperes által tévesen e körben hivatkozott titoktartás alóli felmentés megadásához. A további iratok nem esnek az Ütv. 29. § (2) bekezdésének korlátozása alá, csak úgy, mint az ellenérdekű fél jogi képviselője által az ügyvédhez írt levél sem.
- [6] Az ítélet meghozatalát követően érkezett felperesi irat mellékletét képező két határozatot a bíróság külön nem értékelhette ítéletében, míg a Dr. ... ügyvéd meghallgatására vonatkozó bizonyítási indítvány szükségtelen voltára tekintettel mellőzésre került.

A felülvizsgálati kérelem

- [7] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, annak hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítása iránt. A felperes másodlagosan a perköltség mérséklését kérte. Okfejtése szerint a jogerős ítélet sérti a Pp. 7.-8. §-

aiban, 206. § (1) bekezdésében, valamint az Ütv. 29. § (1), (2) és 88. § (1)-(3) bekezdéseiben foglaltakat.

- [8] Rámutatott, a bíróság a tényállást nem derítette fel teljes körűen, a felperest személyesen nem hallgatta meg, a bizonyítási eljárást nem folytatta le. Hangsúlyozta, a nyomozó hatóság - a korábban hivatkozott - határozatával a vele szemben folytatott büntetőeljárást megszüntette, mert a felperes csak olyan iratokkal rendelkezett, amely saját jegyzeteit tartalmazta, illetve tárgyalásokkal kapcsolatos. A házkutatás során nem lehetett olyan iratot fellelni, amely a panaszos előadását alátámasztotta volna. A panaszos a Fővárosi Törvényszéken ellene kártérítési pert indított, amely megszüntetésre került. A tárgyaláson influenzás megbetegedése miatt nem tudott megjelenni, ezzel kapcsolatban igazolási kérelmet terjesztett elő, melyet a bíróság nem bírált el, ítéletét pusztán az alperes előadására alapította.
- [9] A bíróság a felperes által felajánlott bizonyítási indítványnak nem adott helyt, nem oktatta ki őt további esetleges érdemi indítvány, bizonyítási kérelem előterjesztésére. A keresete elutasítása nincs összhangban az Ütv. rendelkezéseivel. A perköltség megállapítása nem áll arányban az alperes ügyvédje által elvégzett munkával, mert csak egyetlen tárgyaláson volt jelen.
- [10] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [11] A felülvizsgálati kérelem alaptalan.
- [12] A Pp. 275. § (1) és (2) bekezdésére figyelemmel a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. A jogerős ítélet csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálható felül.
- [13] A Kúria álláspontja az, hogy az elsőfokú bíróság a pontosan és törvényesen megállapított tényállásból helytálló jogi következtetéseket vont le, melyekkel a felülvizsgálati bíróság is egyetért, a felülvizsgálati kérelemben foglaltakra tekintettel az alábbiakat fejt ki.
- [14] A Kúria elsődlegesen rögzíti, az elsőfokú bíróság vizsgálta a fegyelmi eljárás teljes anyagát, a felek perbeli nyilatkozatait, beadványait, ily módon a bizonyítékokat a Pp. 206. § (1) bekezdése alapján a maguk összességében értékelte és helyesen állapította meg, hogy a kereset nem alapos. Jogszabálysértést ebben a körben a rögzített tényállás iratellenessége, a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes mérlegelés alapozhat meg, ilyen jogsértés azonban nem történt.
- [15] A közigazgatási és munkaügyi bíróság a keresetet teljes körűen elbírálta, indokolási kötelezettségének részletesen eleget tett.
- [16] A felperes az első érdemi tárgyaláson szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg, mulasztását a tárgyalásig nem mentette ki. Az alperesi képviselő a tárgyaláson érdemi nyilatkozatot tett, a bíróság végzésével a felperes tanúbizonyítási indítványát elutasította, majd ítéletet hozott. A Kúria hangsúlyozza, a Pp. 324. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 151. §-a szerint az elsőfokú bíróság a tárgyalást nem halaszthatta el, és miután a felperesi bizonyítási indítványt elutasította, az ügyben jogszerűen hozott ítéletet.
- [17] A jogerős ítéletben a bíróság tájékoztatta a felperest, hogy a tárgyalást követően érkezett igazolási kérelme tárgyában a későbbiekben fog döntést hozni. A bíróság a felperes igazolási kérelmét végzésével elutasította, mely döntést a Fővárosi Törvényszék helybenhagyott. Ezért nem felel meg a tényeknek az a felperesi előadás, hogy a bíróság igazolási kérelmét nem bírálta el.
- [18] A Pp. 7. § (1) bekezdése értelmében a bíróság - jogszabályban előírt esetekben - kérelemre segítséget nyújt ahhoz, hogy a fél jogai, illetve törvényes érdekei védelmében bírósághoz fordulhasson. A 8. § (1) bekezdése kimondja, a bíróság köteles biztosítani, hogy felek és a per többi résztvevője jogait rendeltetésszerűen gyakorolják és perbeli kötelelességeiknek eleget tegyenek.

- [19] A felülvizsgálati bíróság rögzíti, az elsőfokú bíróság a Pp. 7. § (1) bekezdését nem sérthette meg, mert a felperes bírósághoz fordulási jogát a perindítással érvényesítette. Szintén nem sérült a Pp. 8. § (1) bekezdése, az ügyvéd felperes perbeli jogait rendeltetésszerűen gyakorolhatta, ebben a másik fél vagy más személy nem akadályozta. A bizonyítási indítvány elutasítása jogszerűen történt, a per eldöntéséhez a tanú meghallgatás foganatosítása nem volt szükséges, további bizonyítási indítvány előterjesztésére a bíróságnak a felperest nem kellett felhívnia.
- [20] A felperes a 2014. május 16-án megtartott tárgyaláson jelen volt, azonban érdemi nyilatkozatot nem tett, hanem kérte az eljárás szünetelésének megállapítását. A folytatást követően kitűzött tárgyaláson szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg, az igazolási kérelmét a bíróság jogerősen elutasította. A fentiekre figyelemmel nem foghat helyt a felperes azon kifogása, mely szerint őt a bíróság személyesen nem hallgatta meg, hiszen a meghallgatásának hiánya nem a bíróságnak, hanem neki róható fel.
- [21] A felperes az elsőfokú ítélet meghozatalát követően előterjesztett iratának mellékleteként csatolta a Budapesti Nyomozó Ügyészség 2223/2010. számú nyomozást megszüntető határozatát, ez az okirat a fegyelmi eljárás iratai között rendelkezésre állt, a bíróság ítélete meghozatala során értékelte. A Fővárosi Bíróság 65.P.22.682/2013/3. számú permegszüntető végzése a jelen perbeli jogvita körében irreleváns.
- [22] Az Ütv. 29. § (1) bekezdése szerint az ügyvéd köteles a megbízótól átvett vagy a megbízót megillető iratok átvételéről - a megbízó kérésére - elismervényt adni. Az iratokat a megbízás teljesítése, illetőleg felmondása után - a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel - az ügyvéd a megbízó kérésére köteles kiadni. A 29. § (2) bekezdése szerint az ügyvéd nem köteles kiadni a fogalmazványait, a megbízó utasításait tartalmazó iratokat, az ügyben hozzá intézett leveleket, a megbízó érdekében teljesített fizetésekről szóló nyugtákat és az eljárás szabályszerűségének elbírálásához szükséges más iratokat; a megbízó kérésére az ilyen iratokról - a fogalmazványokat kivéve - másolatot köteles kiadni. Az Etikai Szabályzat 3/2. pontja alapján az ügyvéd e tevékenységében szabad és független. Az ügyvéd nem vállalhat olyan kötelezettséget, amely a hivatásbeli függetlenségét veszélyezteti. Az ügyvédnek hivatását a legjobb tudása szerint, lelkiismeretesen, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolnia, tevékenységében köteles mindenkor az ügyvédi hivatáshoz méltó magatartást tanúsítani. Az Ütv. 37. § a) pontja kimondja, fegyelmi vétséget követ el az ügyvéd, aki az ügyvédi tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, illetve az etikai szabályzatban meghatározott köteleességét vétkesen megszegi.
- [23] A felperes az elsőfokú fegyelmi eljárás során 2010. november 9-én tartott tárgyaláson előadta, hogy a panaszosnak a személyes iratait visszaszolgáltatta, ugyanakkor a tárgyalási iratokat, bírósági iratokat, illetve a saját levelezését nem adta ki a részére. Ezekről a jogszabály szerint csak másolatot köteles kiadni, eredetét nem. Nála csak bírósági iratok vannak, arról másolatot szívesen ad ki, de eredetét nem, mert az titoktartási kötelezettség alá esik. Az iratokat az irodájában egy zárt szekrényben tartja.
- [24] A Kúria hangsúlyozza, a felperes nyilatkozata egyértelmű bizonyíték arra, hogy a megbízóját megillető iratokat részére felhívás ellenére nem adta ki, ezzel megsértette az Ütv. 29. § (1), (2) bekezdéseiben foglaltakat. A felülvizsgálati bíróság osztja a jogerős ítéletben rögzített azon érvelést, miszerint a felperes által hivatkozott Ütv. 8. § (1)-(3) bekezdéseiből nem következik, hogy a felperesnek a saját ügyfelével, mint titokgazdával szemben is fennáll az ügyvédi titoktartási kötelezettsége, melyre hivatkozással jogszerűen megtagadhatná az iratok kiadását. Az Ütv. 29. § (2) bekezdése szerinti korlátozás teljes mértékben csak a fogalmazványokra vonatkozik, az ott írt további iratokat az ügyvéd köteles másolatban kiadni a megbízójának, ez nem köthető a titoktartás alóli felmentés megadásához. A felperes megsértette az Ütv. 29. § (1), (2) bekezdését és az Etikai Szabályzat 3/2. pontját, ezzel az Ütv. 37. § a) pontja szerinti fegyelmi vétséget követett el, vele szemben fegyelmi büntetés kiszabása jogszerűen történt.
- [25] A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. §

(1) bekezdés a) pontja kimondja, a fél pernyertesség esetére igényelheti, hogy részére a bíróság az ügyvéd munkadíjának és készkiadásainak címén kötelezze a pervesztes felet a fél és a képviselője között létrejött ügyvédi megbízási szerződésben kikötött megbízási díj megfizetésére. A 2. § (2) bekezdése rögzíti, az (1) bekezdés alapuló munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem arányban a pertárgy értékével, vagy a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A bíróság döntését köteles indokolni.

- [26] Az alperes a bírósági iratokhoz csatolta a közte és jogi képviselője között létrejött megbízási szerződést, mely a perbeli képviselet ellátására és a munkadíjra vonatkozott. A szerződő felek a munkadíjat 35.000.- forint + áfában határozták meg. A Kúria álláspontja szerint a munkadíj összege nem eltúlzott, arányban áll a pertárgy értékével és az alperes jogi képviselő által elvégzett ügyvédi tevékenységgel, annak mérséklése nem indokolt.
- [27] A felülvizsgálati bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdésének alkalmazásával hatályában fenntartotta, mert az nem sérti a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályhelyeket.

A döntés elvi tartalma

- [28] *Az ügyvéd köteles a megbízás teljesítése vagy felmondása után a megbízó részére kiadni az őt megillető iratokat.*

Záró rész

- [29] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.
- [30] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő, így részére felülvizsgálati eljárási költség nem jár.
- [31] A pervesztes felperes köteles a feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket megfizetni a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésére figyelemmel. Ennek összegét az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése határozza meg.
- [32] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

Budapest , 2017. február 22.

Dr. Sperka Kálmán s.k. a tanács elnöke, Dr. Sugár Tamás s.k. előadó bíró, Dr. Tergalecz Eszter bíró s.k.

A kiadmány hitelül:
tisztviselő